

truffet Valget mellem de indstillede, foretager Kommunalbestyrelsen Kaldelsen. Lovforslaget foreslaar en Udvidelse af den Udvælgelsesret, som tilkommer Undervisningsministeriet. I de sønderjydske Landsdele er det saaledes, at man indstiller efter Forholdstalsvalg, hvorved der bliver en Mulighed for Ministeriet til at kunne tage Hensyn til Mindretallet, for saa vidt det er Mindretallets Skoler, Læreransættelsen gælder. Men undertiden er Mindretallet saa ringe, at det ikke vil kunne gøre sig gældende ved Indstillingen, men nok kan findes i Skolekommissionen, og i saadanne Tilfælde er det saaledes nu, at hvis et Flertal indstiller Lærere til en Mindretalsskole, saa vil Ministeriet være bundet til at vælge mellem de Kandidater, som Flertallet indstiller; kun hvis Flertallet indstiller ukvalificerede Kandidater til denne Mindretalsskole, vil det være muligt for Ministeriet at gaa udenfor Indstillingen og skaffe Mindretallet den ønskede Lærer. I dette Lovforslag er der foreslaaet en Ændring i Ministeriets Beføjelse, idet det hedder: „Hvor Kommunens Skolevæsen er delt i en dansk og en tysk Afdeling, er Undervisningsministeren ved Besættelsen af et Embede, knyttet til det nationale Mindretals Skoleafdeling, ikke bundet til Skolekommissionens Indstilling, naar Mindretallet ikke har haft Indflydelse paa denne, men kan vælge en af Mindretallet ønsket Ansøger, for saa vidt dette Ønske foreligger paa den i § 3, Stykke 2, omhandlede Maade“, det vil sige: for saa vidt Mindretallet har tilført Protokollen sit Ønske. Jeg tror, det er en Bestemmelse, der vil være egnet til at fremme Udsoningsværket mellem Tysk og Dansk i de sønderjydske Landsdele.

Jeg skal dernæst gaa over til at omtale Lovforslaget om Lærerskolerne. Og saa om dette Lovforslag gælder det, at det tilfredsstiller et Krav, der allerede i lange Tider har været rejst baade her i Rigsdagen og ude i Befolkningen. Dette Krav om en bedre Uddannelse er erkendt berettiget fra alle Sider. Ved den store Skolekommission i Begyndelsen af forrige Aarhundrede indførtes her i Landet en Række Seminarier, hvis Læreplan efter de Tidens Forhold var meget omfattende. Men kort efter, i 1814, begyndte Reaktionen mod disse Oplysningsbestræbelser at gøre sig stærkt gældende, og i 1824 besluttedes det at nedlægge en Række Seminarier. Der blev kun 4 Statssemina-

rier tilbage, og det er de 4 Seminarier, som Danmark fremdeles har levet paa indtil den nyeste Tid — i den seneste Tid er et Kvindeseminarium i Ribe og ved Overtagelsen af Sønderjylland to andre Seminarier kommet til. Ellers er Uddannelsen af Folkeskolens Lærere i Aarhundredets Løb mere og mere gledet over paa private Seminarier med Statsstøtte. Det, at man ikke lader Lærerkrafterne til Folkeskolen uddanne paa offentlige, men paa private Seminarier, er jo en Fremgangsmaade, som ikke er almindelig i andre lignende Forhold.

Der har bestandig, naar Kravet om en Udvidelse af Læreruddannelsen er kommet frem, gjort sig to Strømninger gældende, nogle har talt om, at Optagelsesprøven burde gøres strengere, saaledes at man kunde noget mere, naar man kom ind paa Seminarierne, og andre har talt om, at man skulde udvide Seminarietiden fra 3-aarig til 4-aarig. Dette Forslag har ikke et Enten-Eller, men et Baade-Og, idet det baade gaar ud paa at gøre Optagelsesprøven til Seminarierne strengere og udvider Seminarietiden til 4 Aar. I det Forslag angaaende Seminarietiden, som jeg allerede en Gang har omtalt blev fremsat af Venstres Undervisningsminister Enevold Sørensen i dette høje Ting, var han gaaet den Vej at ville skærpe Optagelsesprøven. Han mente ikke, Tiden var kommet til at udvide Uddannelsestiden fra 3 til 4 Aar. Dette Lovforslag indeholder den Bestemmelse med Hensyn til Optagelsesprøven, at den paagældende skal have de samme Kundskaber, som kræves ved Realeksamen. Der er dog ikke krævet Realeksamen som Betingelse for Optagelse i Seminarierne. Det vilde, skønt Realeksamen kræves for Optagelse paa de fleste højere Læreanstalter, sikkert ikke være formaalstjenligt at forlange den som Betingelse for Optagelse paa Seminarierne. Men det betyder ikke, at man kan være ligegyldig for de Kundskaber, de unge besidder. Det vilde vel ikke nu være saa svært for de unge, om man stillede Krav om denne Eksamen, fordi der, som bekendt, nu over hele Landet er spredt Realskoler, baade kommunale og private, hvor der er forholdsvis let Adgang til at erhverve sig denne Eksamen. Men da det fra alle Sider ønskes og ogsaa er ønskeligt, at Adgangen til Seminarierne maa staa aaben ogsaa for Kredse af Befolkningen, der ikke har Adgang til Realskolerne, indeholder dette Forslag heller intet Krav om Realskoleeksamen, men der-